

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ,

Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili...

Nejen, že neuvěřili, ale ani nepřekonali svůj strach, kterému podlehli před třemi dny. Jen dva z nich, Petr a Jan, se odvážili zajít ke hrobu, aby se tu na vlastní oči přesvědčili, co je pravdy na slovech žen. Našli hrob otevřený, prázdný, uviděli složený pohřební rubáš. Pečlivost, s jakou je zde vše složeno a uspořádáno, nenasvědčuje násilnému činu. A přece nepochopili. Stále ještě neporozuměli Písmu, že musel vstát z mrtvých. Stále ještě vnímají jak Písmo, tak Mistrova slova pod zorným úhlem svých lidských představ, očekávání a přání.

Ostatně, i oni jsou jen lidé, i oni teprve čekají na své obrácení. Uvěřit v Boží tajemství znamená odložit svá lidská měřítká a jistoty, vzdát se svého dosavadního náhledu i svých nároků, uznat svou nedostatečnost a přijmout pokorně Boží hledisko, Boží perspektivu i skutečnou

pravdu o sobě samém. Jakkoliv se nám Ježíšova slova, jimiž předpovídal svou smrt a své vzkříšení, zdají naprosto jasná a jednoznačná, jeho skutečné zmrtvýchvstání je a zůstává opravdovým, velmi hlubokým tajemstvím.

Skutečná radost z Ježíšova zmrtvýchvstání vstupuje především do těch srdcí, která povstala a přešla ze smrti k životu.

Nadchází nejslavnější jitra lidských dějin. Prožijme jej s očištěným a oživeným srdcem ve světle Boží pravdy, aby nás mohla naplnit Ježíšova radost.

K tomu Vám žehná a požehnané Velikonoční svátky Vám všem vyprošuje

Otec Jerzy

“Nežádejte od Boha méně, než chce dát. On nemůže dát méně než sebe.”

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Pěvecký sbor - zkoušky

pondělí od 19:00 - u sv. Ignáce, sál č. 24

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý po mši sv., cca od 18:15 - mateřské centrum, kdo se nemůže zúčastnit, může se spojit v modlitbě v uvedený čas, nebo každý den od 20:00

Příprava na biřmování pod vedením P. Mariusze

středa 18:30 na faře

Mateřské centrum Venoušek

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum (součástí setkání je cca půlhodinka společné modlitby)

Biblická hodina pod vedením P. Stanislava

čtvrtek od 18:15 - velký sál na faře

Čtvrteční modlitební večery

čtvrtek od 19:15 - velký sál na faře

Modlitba sv. Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 20 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 27.4. od 19:15 na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 29.4. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka zahájena 16.9., rozpis ve vývěsce

Katechumenát dospělých - individuální

přípravu vedou P. Jerzy a P. Mariusz

farář:

P. Jerzy Gapski : tel: 257 317 652 / 724 324 555 / gapski@centrum.cz

farní vikář:

P. Mariusz Przygoda : tel: 257 317 652 / yuga@centrum.cz

rektor kostela sv. Gabriela:

P. Stanislav Příbyl : tel. 241 416 252 / 605 830 201

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa je: www.farnostsmichov.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu: jakub.suchel@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 20.

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovníky i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárčům srdečně děkujeme.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTEŘÍ NAVAŘÍ KAFE, ČAJ A NAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, A PO SKONČENÍ UMYJÍ NÁDOBÍ A UKLIDÍ V SÁLE. JINÝMI SLOVY - BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ PŘIPOMÍNÁME, ŽE KAFE NENÍ PLACENO ZE SBÍREK, TAKŽE VÁŠ DROBNÝ PŘÍSPĚVEK VDĚČNĚ UVÍTÁME!

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH 2014

Kostel sv. Václava Praha – Smíchov

13. dubna - Květná neděle

8.00, 9.30 a 18.00 – žehnání ratolestí na začátku každé mše svaté.

17. dubna - Zelený čtvrtek

7.30 – modlitba se čtením + ranní chvály
17.30 – mše sv. na památku poslední večeře Páně
po ní je plánována večerní adorace v „Getsemanské zahradě“ do 20. hod.

18. dubna - Velký pátek

7.30 – modlitba se čtením + ranní chvály
9.30 – křížová cesta pro děti (sraz před kostelem)
15.00 – křížová cesta v kostele
17.30 – velkopáteční obřady - památka Umučení Páně

19. dubna - Bílá sobota

7.30 – modlitba se čtením + ranní chvály
15.00 – velikonoční katecheze pro děti
20.00 – velikonoční vigilie

20. dubna Neděle - Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Mše sv. v 8.00, 9.30 a 18.00

21. dubna - Velikonoční pondělí

Mše sv. budou pouze v 9.30 a v 17.30 u sv. Václava (a v 15.00 na Palatě).

FARNÍ POUŤ - ZMĚNA

Vzhledem k biřmování v našem kostele (1.6.) bylo nutné posunout termín farní pouti o týden. Pojedeme tedy v sobotu 7. června, a to do Hrádku u Vlašimi, kde budeme mít mši sv., dále si prohlédneme Pelhřimov a po obědě navštívíme další poutní místo, Křemešník. Zde se seznámíme s místními pamětihodnostmi a v poutním kostele budeme mít pobožnost. Rezervujte si tedy ve svém programu termín poutě, podrobnější informace budou uveřejněny v květnovém Zpravodaji.

NEZAPOMEŇTE NA POSTNÍ REKOLEKCE !

Zveme vás na postní rekolekci, v sobotu 12.4. od 9 hod. na faře. Rekolekci povede P. Ladislav Nosek, jezuita od sv. Ignáce a školní kaplan 3 církevních středních škol v Praze. Téma by mělo být “Radost z evangelia” - papežská exhortace Evangelii gaudium.

POZVÁNKY NA KŘÍŽOVOU CESTU

Farní Velkopáteční křížová cesta pro děti začíná v 9:30 (sraz před kostelem).

Pro ty, kteří v tu dobu nemohou, připojujeme pozvánku farnosti u P. Marie Sněžné :

Křížová cesta na Petříně

na Květnou neděli
13. dubna v 15.00 hod.
Sejdeme se u prvního zastavení.

Zveme děti a rodiče, mladé i starší. Pojdme rozjímat cestu Ježíše Krista, která byla i pro něho tou nejdelší a nejtěžší.

Farnost u Panny Marie Sněžné

DĚTSKÁ MŠE SV. A PŘINÁŠENÍ OBĚTNÍCH DARŮ

Vážení rodiče, milé děti,

V našem kostele je zvykem, že v neděli na mši svatě v 9:30 obětní dary přinášejí děti. Tuto činnost vždy koordinoval někdo z rodičů zúčastněných dětí. V poslední době však došlo k určitým komplikacím. Děti přibývá a na všechny se nedostane. Na pastorační radě byl vznesen požadavek na změnu. Tak tedy změna a to taková, která umožní přinášet obětní dary všem dětem, které budou mít zájem.

Obětní dar – od základu obět, tedy obětovat. Dospělí jistě vědí – nesčetně zmínek v NZ o křesťanově oběti. Dětská obět Pánu Ježíši Kristu? Kolik dětí si před Vánoci píše Ježíškovi o dárky? A což také nějaký dárek Ježíškovi – tedy Pánu Ježíši sami dát. Mám na mysli svou vlastní obět, něco sám za sebe, ne něco, co kdosi vyrobí nebo koupí, dětem „naservíruje“ a ty pak tento obětní dar přinesou k oltáři. Každý křesťan má přinášet své oběti, každý podle svých sil a svých možností. Misál - složení mše a její prvky a části - Eucharistická modlitba: ... církev se snaží dosáhnout toho, aby se věřící učili obětovat nejen neposkvrněnou obět, ale i sami sebe, aby byli den ze dne Kristem prostředníkem vedeni ke sjednocení s Bohem a mezi sebou....

Tak tedy k jádru věci. Chtějí-li děti nosit obětní dary, budou na nich také sami pracovat (misek s hostiemi je přece jen několik). Ty větší, školou povinné, mohou Pánu obětovat nějaký dobrý skutek, sebezápor, atd., napsat na papírek a přinést jako svou obět. Ty menší pak mohou malovat, vybarvovat, vyrábět (samozřejmě za pomoci rodičů, či starších sourozenců) podle své libosti a svých schopností. Vždyť každé děčko, které udrží pastelku, je schopno malovat a my bychom neměli jejich snahu posuzovat svými dospělými očima. Tyto dopisy (obrázky) pak mohou děti přinášet při přípravě obětních darů do košíčku na schůdku presbytáře. Abychom vyšli vstříc i dětem, které jsou rodiči vedeny spíše ke ztišení a soustředění se při mši svatě, bude košíček připraven již přede mší, aby do něho mohly své dary ukládat hned při příchodu. Dopisy mohou poskládat, jak budou chtít, nikdo je nebude číst, bude to jen mezi nimi a Bohem. Dopisy pak budou následující rok spáleny na Bílou sobotu v ohni.

Tuto rozšířenou možnost přinášení obětních darů bychom zahájili následující neděli po tomto vydání zpravodaje.

Na závěr mi prosím dovolte ještě jednu prosbu. Pokud se vaše děti chodí modlit Modlitbu Páně k obětnímu stolu, pak vás prosím, abyste v zájmu všech zúčastněných, děti včas připravili (určitě víte, kdy nastává ten správný čas), tedy poslali třeba do přední části kostela v bočních lodích, aby se nezačali děti ze zadních lavic scházet přes celý kostel až po výzvě k modlitbě.

Děkuji vám za pochopení a přeji hojnost Božího požehnání do dalších dní. *J.Durdisová, p.a.*

K ZAMYŠLENÍ

Velikonoce slavíme, když přijímáme a následujeme Krista. Jeho, zabitého velikonočního Beránka, skrytého ve svatostánku, s jeho otevřeným bokem a s jeho vydávající se láskou, ale také jeho vzkrísěného a vládnoucího ve slávě.

Naše víra ve Zmrtvýchvstalého je v očích nevěřícího světa něco nepochopitelného. Ale my víme, že jsme vidoucí, kteří vidí víc, než jen to, co je vidět na první pohled. Stali jsme se těmi, kteří vidí ostřeji, protože “my jsme poznali lásku a uvěřili jsme v ni”. Máme tedy být velikonočními lidmi. Vždyť jestliže je Bůh s námi, co záleží na tom, jestliže je někdo proti nám? - Ne my jsme vynalezli velikonoce, ale Pán Ježíš sám, který nás oslovuje v nitru našeho srdce a táhne k sobě, který přemáhá zlo - ten vstal z mrtvých. On způsobuje, že vírou vidíme “to, co je skryté”, skryté v Bohu. Proto slova liturgie: “Toto je den, který připravil Pán, jásejme a radujme se z něho. A nejen dnes, ale stále Aleluja!”

Naše štěstí je naše víra a naše víra je nejvíc odůvodněna v lásce, láska pak je nesmrtelně upevněna prostřednictvím zmrtvýchvstání Ukřižovaného a prostřednictvím Ducha Svatého, který byl o Velikonocích přislíben a zasloužen a později plně vylit do našich srdcí. Při této eucharistické slavnosti jdeme také tajemně „jíst a pít“ s triumfujícím Pánem. A to je naše drahocennost. Trochu chleba, kalich vína, ale prostřednictvím velikonočního tajemství, službou naší svaté Církve neustálá Kristova přítomnost mezi námi. Když však pijeme ze stejného kalicha účasti na lásce Boží, pak nás tento úkon spojuje i mezi sebou v solidaritě, v nadpřirozeném, všeobecném přátelství, které nám také ukládá „Neste břemena jeden druhého“. Právě láska nás uzpůsobuje, abychom se stali hbitější a rychleji vidoucími, když náš slabý lidský rozum nedokáže proniknout Tajemství. A v srdci velikonoční slavnosti svědčíme a zvěstuje-me celému světu toto veliké tajemství, které nám dává život: Kristus vstal z mrtvých, žije! *(Z homilie biskupa Karla Otčenáška)*

DRAHÉ RODINY,

stojím na prahu vašeho domova, abych s vámi hovořil o jednom setkání, které se, jak známo, bude konat letos v říjnu ve Vatikánu. Jde o mimořádné valné zasedání biskupské synody svolané proto, aby se prodiskutovalo téma „Pastorační výzvy pro rodinu v rámci evangelizace“. Právě dnes je církev povolána hlásat evangelium tím, že čelí i novým pastoračním potřebám, které se týkají rodiny. Do tohoto významného setkání je zapojen celý Boží lid, biskupové, kněží, zasvěcené osoby a věřící laici z místních církví na celém světě. Všichni se na jeho přípravě aktivně podílejí konkrétními připomínkami a nepostradatelným přínosem modliteb. Více než kdy jindy je podpora modlitby nezbytná a důležitá zejména z vaší strany, drahé rodiny.

Toto synodní zasedání se totiž bude zvláště věnovat vám, vašemu povolání a poslání v církvi a společnosti, problémům manželství, života rodiny, výchovy dětí a roli rodin v poslání církve. Takže vás prosím, abyste intenzivně prosili Ducha Svatého, aby dal světlo synodním otcům a aby je vedl v jejich náročném úkolu. Jak víte, po tomto mimořádném synodním zasedání bude po roce následovat řádné zasedání, které je pokračováním v tématu rodiny. V této souvislosti se ve Filadelfii v září 2015 uskuteční i Světové setkání rodin. Modleme se tedy všichni společně, aby těmito událostmi církev vykonala opravdovou cestu rozlišování a osvojila si odpovídající pastorační prostředky, aby rodinám pomohla čelit současným výzvám ve světle a síle, vycházejících z evangelia.

Tento dopis vám píšu v den, kdy se slaví svátek Uvedení Páně do chrámu. Evangelista Lukáš vypráví, že Panna Maria a svatý Josef v souladu s Mojžíšovým zákonem přinesli do chrámu dítě, aby je obětovali Hospodinu, a že dva staří lidé, Simeon a Anna, pohnuti Duchem Svatým, jim šli vstříc a poznali v Ježíši Mesiáše (srov. Lk 2,22-38). Simeon ho vzal do náručí a děkoval Bohu, protože konečně „uviděl“ spásu; Anna přes pokročilý věk najde novou sílu a začne všem vyprávět o dítěti. Je to nádherný obraz: mladí rodiče a dvě staré osoby se setkají díky Ježíši. Ježíš opravdu umožňuje setkání a sjednocení generací! On je nevyčerpatelný pramen takové lásky, která překonává každou uzavřenost, osamělost a zármutek. Na vaší rodinné cestě sdílíte mnoho krásných okamžiků: jídlo, odpočinek, domácí práce, zábavu, modlitbu, cestování a poutě, skutky solidarity... Ovšem, chybí-li láska, chybí radost. A tu pravou lásku nám dává Ježíš: nabízí nám své Slovo, které nám poskytuje světlo na naší cestě; dává nám chléb života, který je nám oporou při každodenní námaze na naší cestě.

Drahé rodiny, vaše modlitba za biskupskou synodu bude vzácným pokladem, který obohatí církev. Děkuji vám a prosím vás i o modlitby za mne, abych mohl sloužit Božímu lidu v pravdě a lásce. Ať vás všechny stále provází ochrana blahoslavené Panny Marie a svatého Josefa a pomáhá vám, abyste kráčeli sjednoceni v lásce a vzájemné službě.

Ze srdce prosím o Boží požehnání pro každou rodinu.

FRANTIŠEK

Ve Vatikánu 2. února 2014 - Slavnost Uvedení Páně do chrámu

CÍRKEV NENÍ CELNICE

Milí spolufarníci (i náhodní kolemjdoucí), ráda bych se s vámi podělila o událost, která mě v nedávné době probudila z polospánku života zabředlého do stereotypů a vlastních starostí. Vstoupit do řeky radosti, tak se jmenuje příspěvek Martina T. Zikmunda v Perspektivách KT 2014/8 a pro zájemce je přístupný v elektronickém archívu na www.katyd.cz. Oslovena příspěvkem bratra evangelíka v Katolickém týdeníku, jsem se začetla do po všech stránkách čerstvé apoštolské exhortace papeže Františka – RADOST EVANGELIA (Evangelii gaudium).

Ve výše zmíněném článku mě (kromě jiného) oslovila citace: „„Doufám, že více než strach z pochybení nás bude pudit strach z uzavřenosti do struktur, které nám skýtají falešnou ochranu, do norem, které z nás činí nelítostné soudce, do zvyků, v nichž se cítíme klidně, zatímco venku je množství hladovějících a Ježíš nám bez ustání opakuje: ‚Vy jim dejte jíst.‘“

Vnímám tuto výzvu velmi osobně, ale také jako burčující zvonek za dveřmi naší ospalé farnosti. Ráda bych tímto pozvala naše lehce skomírající farní společenství k četbě tohoto „pastýřského listu“ biskupa římského. Má nám totiž hodně co říci. Třeba proč jsme církví a co je naší prioritou, jak trefně shrnuje komentář v Katolickém týdeníku.

Z mého pohledu je zásadní výzva k otevřenosti – nejen dveří kostelů, ale především našich srdcí vůči světu kolem nás. Bez předsudků a domýšlivosti. Ne jako „kontrolori milosti“, ale jako její nástroje. „Církev není celnice, je otcovským domem, kde je místo pro každého i s jeho úporným životem.“

Papež František se také jasně vymezuje proti přílišné institucionalizaci, individualizmu a dalším nešvarům, které se v církvi zabydly a zbytněly. „Vzývám Ducha Svatého a prosím jej, aby přišel obnovit církev, otrást jí a podnitit ji k odvážnému vyjití ze sebe, aby hlásala evangelium všem národům.“

GaŠ

RADOST NESMÍ CHYBĚT

Přístup k životu u mnoha lidí v dnešní době není vůbec optimistický. Převládá smutek a obavy z budoucnosti. Chybí naděje a radost skoro zmizela. Příčinou nejsou jenom těžké situace, do kterých se lidé mohou dostat. Může to být ztráta zaměstnání, bydlení, dluhy a jiné. Veliký podíl na tomto stavu má také uměle přidávané utrpení šířené sdělovacími prostředky. Zprávy a filmy jsou plné násilí, o pozitivních věcech se téměř nemluví. Takový život se brzy stane nesnesitelný, ztratil svůj smysl. Je pouhým živořením. Avšak i přes všechny tyto negativní skutečnosti v něm nesmí chybět radost, která je důležitým zdrojem energie. Nemám na mysli chvilkové

zážitky nabízené vtíravou reklamou. Pravou radost prožijeme ve společnosti dobrých přátel při zpěvu písní nebo jenom upřímném sdílení. Nikdy na ni nemůžeme být sami. Už naši předkové měli zkušenost, že sdělená radost je dvojnásobná. Nabízí se otázka, kdo ji může dát lidem v dnešní době? Tento nesnadný úkol připadá již po staletí nám křesťanům. Máme ukazovat a dosvědčovat pravdu, která se nemění. Její jednoduchá definice je taková: pokud je náš život spojený s vírou, nadějí a láskou, má pevný směr a cíl a radost je jeho dobrým ovocem. Mnozí lidé mohou namítnout, že také nejsme stále veselí. Ani nám věřícím se nevyhýbají těžké chvíle, ale jsme jenom slabí lidé. Můžeme a máme však prosit s důvěrou Boha, abychom se nenechali zbytečně strhávat všeobecnou špatnou náladou. Když toto dokážeme, prospějeme všem lidem tím, že bude opět na světě více radosti než smutku.

IB

VĚDĚLI JSTE,

že se v naší farnosti schází „společenství chval“? Každý čtvrtek v 19.15 ve farním sále (časově navazuje na Biblickou hodinu, na níž jsme ve Zpravodaji opakovaně zváni).

Podle Katechismu je chvála „způsob modlitby, která bezprostředněji uznává, že Bůh je Bohem. Opěvuje ho pro něho samého, oslavuje ho, protože ON JE, bez ohledu na to, co koná. ... Skrze chválu se Duch spojuje s naším duchem, aby dosvědčoval, že jsme Boží děti...“ (KKC § 2639)

Chvála nás k Bohu mocně přibližuje. Když Pána chválíme, rozprostíráme nad sebou Jeho pravdu, která osvobozuje, pročišťuje a povzbuzuje. Ale tím největším důvodem proč chválit, je On. Jediným důvodem Jej chválit by tedy měl být Bůh sám a naše touha po něm. On nás tak může zahrnout svým požehnáním a milostí. Není nikdo, kdo by si tolik zasloužil chválu, čest a díky, než Bůh! (více na www.vecerychval.cz/files/chvala-dipl.pdf)

Nebojte se (neostýchejte se) přijít!

GaS

Z PASTORAČNÍ KONSTITUCE II. Vatikánského sněmu o církvi v dnešním světě (Gaudium et spes, n. 9-10)

Nejhlubší otázky, které si lidstvo klade

Dnešní svět se jeví zároveň jako mocný i slabý, schopný nejlepšího i nejhoršího, neboť se mu otevírá cesta k svobodě nebo otroctví, k pokroku nebo úpadku, k bratrství nebo nenávisti. Mimoto si člověk uvědomuje, že je na něm, aby správně usměrňoval síly, které sám vyvolal a které ho mohou buď rozdmrtit, anebo mu sloužit. Proto si klade některé otázky.

Rozpory, jimiž trpí dnešní svět, souvisí s hlubší rozporností, jež tkví v srdci člověka. Neboť v člověku samém je mnoho činitelů, které se mezi sebou střetávají. Zatímco na jedné straně zjišťuje, že je mnohostranně omezen, neboť je bytost stvořená, cítí na druhé straně, že je ve svých touhách neomezený a povoláný k vyššímu životu.

Mezi mnoha věcmi, které ho lákají, je nucen neustále volit a některých se zříkat. Navíc je slabý a hříšný, a tak často dělá, co nechce, a nedělá, co by dělat chtěl. Proto sám v sobě trpí rozpolceností, a z té vzniká tolik vážných rozbrojů také ve společnosti.

Dost lidí odvádí od zřetelného uvědomění tohoto dramatického stavu jejich praktický materialismus, anebo jim třeba brání bída, která na ně tíživě doléhá, aby se nad ním vůbec zamysleli.

Mnozí se domnívají, že naleznou klid v některém z různých výkladů světa, které se jim nabízejí. Některí zase očekávají, že lidstvo dospěje k pravému a plnému osvobození pouhým lidským přičiněním, a jsou přesvědčeni, že budoucí vláda člověka nad světem splní všechna přání lidského srdce.

Nechybějí ani takoví, kteří se vzdali naděje nalézt smysl života a vychvalují odvahu těch, kteří se domnívají, že lidská existence postrádá jakýkoli opravdový význam a snaží se jí dát celkový smysl jen na základě vlastního rozumu. Tváří v tvář dnešnímu vývoji světa však neustále roste počet lidí, kteří si kladou a s novou naléhavostí pociťují nejzákladnější otázky: Co je člověk? Jaký je smysl bolesti, zla, smrti, které přes všechn dosažený pokrok trvají?

Nač ona vítězství, tak draze dosažená? Čím může člověk přispět společnosti a co od ní může očekávat? Co přijde po tomto pozemském životě? A církev věří, že Kristus, jenž pro všechny zemřel a vstal z mrtvých, dává člověku skrze svého Ducha světlo a sílu, aby mohl dostát svému nejvyššímu povolání, a věří, že lidem nebylo dáno pod nebem jiné jméno, v němž by došli spásy.

Věří také, že klíč, střed a cíl celých lidských dějin je v jejím Pánu a Učíteli. Kromě toho církev tvrdí, že za všemi změnami je mnoho věcí, které se nemění a které mají svůj poslední základ v Kristu, jenž je stejný včera, dnes i na věky.

NEDĚLE BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Druhá neděle velikonoční je dnem, pro který Spasitel přislíbil mimořádnou milost dokonalého odpuštění hříchů těm, kdo v ten den přistoupí ke svátosti smíření. V evangeliu se tuto neděli čte o ustanovení této svátosti Božího milosrdenství, kterou svěřil Kristus apoštolům jako velikonoční dar. Nejde o to, že snad jindy svátost smíření působí méně účinně, ale o to, že toto je den pro tuto svátost mimořádně aktuální. Asi tak, jako nějaká věc darovaná pod stromeček se vnitřně neliší od téže věci, kterou si někdo náhodně zakoupil v obchodě, ale právě tím, že byla darována k vánocům, působí na obdarovaného intenzivněji, můžeme vidět podobně neděli Božího milosrdenství.

Boží milosrdenství není slabost, která by prostě mávla rukou nad našimi hříchy. Boží milosrdenství je síla, která ničí to, co jsme „vystavěli“ ze svých hříchů, a očisťuje naše duše. Čím úplnější a upřímnější je naše vyznání hříchů, tím skutečnější vnitřní uzdravení Božím milosrdenstvím pocítíme.

Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá na věky!

POBOŽNOST K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

Její potřebnost zdůrazňuje Svätý Otec Jan Pavel II. ve své encyklice *Dives in misericordia* slovy: „Církev musí v každém, a zvláště v současném úseku dějin pokládat za jeden ze svých hlavních úkolů hlásat a uvádět do života tajemství milosrdenství, které nám v nejvyšším stupni bylo zjeveno v Ježíši Kristu.“

Do doby jeho pontifikátu spadá svatořečení sestry Faustyny Kowalské, polské řeholnice (1905-1938), která přijala poslání šířit úctu k Božím milosrdenství a duchovní obrodu věřících v duchu této pobožnosti. Její podstatou je hluboká dětská důvěra v Boha a stálá snaha prokazovat bližním milosrdenství skutky, slovy a modlitbou.

HODINA MILOSRDENSTVÍ

Třetí hodinu odpoledne (tj. hodinu své smrti) pojmenoval sám Pán Ježíš „hodinou milosrdenství“ pro svět a vyzývá nás, abychom v té době rozjímali o jeho umučení, zvláště o jeho opuštěnosti v hodině smrti. „V této hodině neodřeknu nic duši, která mě prosí pro mé umučení.“ Pomodleme se křížovou cestu nebo vykonáme krátkou návštěvu Pána Ježíše ve svatostánku. Není-li to časově možné, aspoň krátce rozjímejme o jeho utrpení na kříži.

„Kdykoliv uslyšíš, jak hodiny odbíjejí třetí,“ řekl Pán Ježíš sv. Faustyně, „celá se ponoř do mého milosrdenství, veleb je a oslavuj; svolávej jeho všemohoucnost na celý svět, zvláště na ubohé hříšníky, vždyť v té chvíli bylo pro všechny duše otevřeno dokořán. Je to hodina velkého milosrdenství pro celý svět. V tu chvíli se dostalo milosti celému světu: milosrdenství zvítězilo nad spravedlností. Je tu hodina, v níž vyprosíš pro sebe i pro jiné všechno. Nic neodmítnu duši, která mě prosí pro mé utrpení.“

KORUNKA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

(modlí se na růženci)

Začíná - Otče náš, Zdrávas, Věřím v Boha

Zrnka pro Otče náš -

„Věčný Otče, obětují Ti Tělo a Krev, Duši a Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista na smír za hříchy naše i celého světa.“

Zrnka pro Zdrávas -

„Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu“

Na zakončení 3x -

„Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.“

Nověna k Božím milosrdenství začíná na Velký pátek a končí v sobotu před 1.nedělí velikonoční. (Tato neděle je svátek Božího Milosrdenství, kdo v tento den přistoupí ke sv. zpovědi a sv. přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů).

Z HISTORIE: DVA VÝZNAMNÍ PRELÁTI Z PELHŘIMOVA

V červnu vyrazíme na farní pouť mj. i do Pelhřimova a na Křemešník. V této souvislosti zařazujeme text, který uvádí vazby Pelhřimova a Smíchova, resp. přímo zmiňuje prvního smíchovského arciděkana, Msgr. Paulyho.

Před více než čtyřiceti lety jsem začala poznávat Pelhřimovsko, kam jsme často jezdili za rodiči mého manžela a dodnes tam trávíme téměř veškerý volný čas. Jméno děkan Vaněk mi zpočátku nic neříkalo. Velice brzy jsem byla manželovou maminkou poučena o tomto významném pelhřimovském občanovi. Maminka, rodačka z Pelhřimova, se dobře na děkana Vaňka pamatovala a v tom nejlepším na něj vzpomínala, i když jako katecheta na gymnáziu jí připadal přísný.

Františku Vaňkovi bylo původně

prisouzeno stát se hospodářem na rodičovském statku ve Stádleci u Tábora. Bratr Antonín ale neuspěl na studiích, a na gymnáziu byl tedy vyslán nadaný František. Ten se už v gymnaziálních letech stal členem a později předsedou literární jednoty Jirsík. Byl také zdatným houslistou a milovníkem výtvarného umění. Mohl studovat kde co. Vzhledem k silnému katolickému citění si vybral teologii. František Vaněk se tedy stal knězem, ale při tom nezůstalo. Zároveň byl spisovatelem, redaktorem a publicistou, sběratelem a příznivcem umění i úspěšným podnikatelem.

Knihu Na krásné samotě jsem neznala. Není divu, jedná se přece jenom o román regionálního významu. Dnes vlastníme všechna vydání této Vaňkovy knihy a Křemešník, kde se děj románu odehrává, je častým cílem vycházek z naší chalupy.

Nevěděla jsem toho víc. Třeba to, že Vaněk je považován za objevitele sochaře Františka Bílka. Jako svému spolužákovi a příteli mu zadával mnoho zakázek a v nejbližším okolí ho propagoval. Z roku 1916 je Bílkův náhrobek maminky děkana Vaňka na pelhřimovském hřbitově. Povědomost jsem neměla o jeho podpoře místní mládeže. Ani o tom, že nechal vybudovat první kluziště v Pelhřimově s umělým osvětlením a finančně podporoval vzniklé pelhřimovské hokejové družstvo. Byl to skutečně člověk všestranný a nelze než ho obdivovat. Mnoho jsem se dověděla, když jsem se začetla do knihy paměti Františka Vaňka Vlaštovky se vracejí. Cení si toho, že vlastníme první vydání této knihy z roku 1946.

Když nás na Pelhřimovsku navštívila moje babička, samozřejmě jako hlavní zajímavost jsme pro ni připravili výlet na Křemešník. Tenkrát jsem o Msgr. Pauly slyšela prvně. Při prohlídce místního kostela totiž najednou babička vykřikla: "Podívejte, tohle malované okno sem daroval Msgr. Pauly, ten nás v roce 1923 oddával ve smíchovském kostele sv. Václava!"

Znovu jsem se s tímto jménem setkala na pelhřimovském hřbitově, tam jsem objevila hrob rodiny Pauly. Lákalo mě dozvědět se o Janu Paulym víc.

Babička mi říkala, že Pauly byl význačný smíchovský kněz, obrátila jsem tedy svou pozornost tímto směrem. A opravdu, na internetu na smíchovských odkazech je informací o významném církevním hodnostáři mnohem víc než na odkazech týkajících se Pelhřimova. Pauly byl dokonce čestným členem Klubu přátel starého Smíchova, kde byl činný i můj dědeček! A další překvapení, Pauly není pohřben v Pelhřimově, jak jsem předpokládala, ale v Praze na Malvazinkách.

Rodina Pauly přišla do Čech z Itálie. Jak jsem usoudila z náhrobku na pelhřimovském hřbitově,

tak jako první z rodiny přišel Jan Pauly, který zemřel v Pelhřimově v roce 1799. Pak už se táhla nit dalších členů pelhřimovské větve Paulyů, významných pelhřimovských občanů, povoláním barvířů. Otec pozdějšího Msgr. Paulyho se v roce 1867 v Pelhřimově oženil, v roce 1869 se narodil syn Jan.

Jan vystudoval nově otevřené pelhřimovské gymnázium, v roce 1893 byl vysvěcen v chrámu sv. Víta na kněze, primici měl v kostele v Pelhřimově. Tady se jeho cesty s Pelhřimovem víceméně rozesly. V roce 1896 se stal kaplanem, později farářem v kostele sv. Václava na Smíchově a prvním smíchovským arciděkanem. Dlouhých čtyřicet let byl uznáván coby nepostradatelná osobnost smíchovského duchovního života. Na Smíchově se hrály jeho pašijové hry, které byly vydány tiskem a později předvedeny v řadě jiných míst. Dokonce i v Americe. Finančně se podílel na výzdobě kostela sv. Václava a pro Smíchov získal zahradu Kinských. Za první i druhé světové války se snažil zabránit rekvizici zvonů kostela sv. Václava, v obou případech však marně. Jeho význam ovšem Smíchov daleko přesáhl. Je autorem mnoha praktických příruček z oblasti církevní administrativy a dalších církevních publikací. Ve své době byl naším nejuznávanějším odborníkem církevního práva. Angažoval se v křesťanskodemokratické straně a zastával funkci předsedy Jednoty katolického duchovenstva. Před 2. světovou válkou se přátelil s Antonínem Švehlou, za války finančně podporoval domácí odboj. V roce 1942 byl internován ve františkánském klášteře v Zásmukách, kde o dva roky později zemřel.

Msgr. Pauly byl pohřben v Praze, v rodinném hrobě. Znovu jsem podlehla zvědavosti. Jak to, že není pohřben v Pelhřimově? Nezbyvalo než vyrazit na Malvazinky, kde má hrob i můj dědeček. Třeba se tam o rodině Pauly z náhrobku dozvím něco víc. A taky že ano. Nejstarší je na náhrobku uveden Josef Pauly, účetní úředník v Ringhofferově továrně, narozený r. 1876, dalším uvedeným je Václav Pauly, zemský finanční ředitel, ten byl narozen v roce 1877. Kde se narodili, není uvedeno. Další jména jsou už mladšího data. Skoro to vypadá, že Msgr. Pauly nebyl jediný z pelhřimovského rodu, který

vystudoval a zakotvil v Praze. Mohl mít mladší bratry Josefa a Václava. To by znamenalo, že pelhřimovští Paulyové založili nové větve rodu v Praze a ne naopak. Je to odvážná domněnka? Vaněk a Pauly toho měli mnoho společného. Žili ve stejné době, ve stejné době zemřeli za tragických okolností. Oba měli vřelý vztah k Pelhřimovu, oba byli církevními hodnostáři, a to ne jen tak ledajakými, měli titul monsignore. Oba se velice zasloužili o své farnosti – Vaněk o pelhřimovskou, Pauly o smíchovskou. Oba byli již od studijních let literárně činní. Oba milovali umění, byli zapálení vlastenci, oba se politicky angažovali.

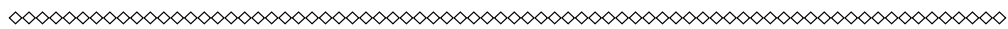
Co je tedy rozdělávalo? Pauly byl pelhřimovským patriotem, vždyť se v Pelhřimově narodil a prožil tam dětství a část mládí. A najednou mu v Pelhřimově vyrostl velice zdařilý konkurent. Ve Vaňkovi viděl soupeře. Pauly kritizoval Vaňkovo kázání i většinu jeho uměleckých počinů v Pelhřimově. Nelíbila se mu výzdoba hřbitovní brány, ani provedení křížové cesty v kostele sv. Bartoloměje. Přesto, nebo právě proto, Pauly na Pelhřimov a jeho okolí nezapomněl. Kostelu na Křemešnicku daroval krásně malované okno a svatý obraz, podílel se na výzdobě nejstaršího pelhřimovského kostela sv. Víta, nechal opravit kapličku pod nemocnicí, daroval Pelhřimovu sochu sv. Václava.

Bylo by zajímavé vědět, jak na kritiku ze strany Paulyho reagoval Vaněk. Zůstal nad věcí, nebo se do svého odpůrce také nějakým způsobem střelil? Je pochopitelné, že František Vaněk je v

Pelhřimově osoba daleko známější, než Jan Pauly. Ti nejstarší pelhřimovští občané si na svého děkana ještě pamatují, ostatní ho znají z vyprávění. Připomíná ho také Děkanská zahrada, kde v malém domečku Msgre. Vaněk pracoval na svých dílech.

Je však s podivem, že město Pelhřimov nevěnovalo trochu více pozornosti také svému rodákovi Msgre. Paulymu. Dokonce jsem jeho jméno nenašla ani mezi osobnostmi města Pelhřimova. Stále mi chyběla návaznost Paulyho na Pelhřimov. Jsem vděčná PhDr. Markétě Skořepové z muzea Vysočiny v Pelhřimově, která do semináře Děkan Vaněk a jeho Pelhřimov zařadila téma "Msgre. Vaněk a Msgre. Pauly – současníci, kolegové, rivalové". Díky za to! Prázdné místo v mých poznámkách o významném pelhřimovském rodákovi se zaplnilo a podnítilo mě k dalšímu pátrání.

Marcela Matějková

OKÉNKO SV. GABRIELA

Rektor kostela:

P. JUDr. Stanislav Příbyl, Ph.D, J.C.D, tel.: 241 416 252 nebo 605 830 201;
e-mail: standa.pribyl@volny.cz

číslo účtu Duchovní správy u sv. Gabriela: 08292191437 / 0800

Společnost přátel beuronského umění a Nadační fond MALAKIM:

Mgr. Monica Bubna-Litic (Šebová), tel: 777 221 950;

e-mail: sebova@orlice.cz, www.beuron.cz

číslo účtu Společnosti přátel beuronského umění: 6668718001 / 5500

číslo účtu Nadačního fondu MALAKIM: 7452142001 / 5500

Zástupce pro tradiční liturgii:

Robert Školoud, tel.: 728 753 021; e-mail: robert.skoloud@gmail.com

duben 2014

Pá 4. 4.

17:00 mše sv. (tradiční - tridentská) votivní ze svátku Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, po mši sv. výstav Nejsvětější svátosti oltární

so 5. 4.

9:00 mše sv. (trid.) votivní ze svátku Neposkrvněného srdce Panny Marie

ne 6. 4.

11.15 mše sv. z 5. neděle postní

17:00 mše sv. (trid.) z 5. neděle postní (Smrtelné)

ne 13. 4.

11.15 mše sv. z Květné neděle se žehnáním ratolestí, průvodem a pašijemi

17:00 mše sv. (trid.) z Květné neděle

čt 17. 4.

17:00 mše sv. ze Zeleného čtvrtku (trid.)

pá 18. 4.

17:00 obřady Velikého pátku (trid.)

so 19. 4.

20:00 obřady Bílé soboty (trid.)

ne 20. 4.

11.15 mše sv. ze dne slavnosti Zmrtvýchvstání Páně

17:00 mše sv. z Hodu Božího velikonočního (trid.)

ne 27. 4.

11.15 mše sv. z 2. neděle velikonoční (Božího milosrdenství)

17:00 mše sv. z Bílé neděle (trid.)

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav** **Neděle:** 11:15 17:00 **sv. Gabriel**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)

Po-So: 7:30 17:30 **sv. Václav** **Pátek** 15:00 **Palata**

KONTAKT S KNĚZEM

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

ÚŘEDNÍ HODINY

(farní kancelář nebo v sakristii kostela)
pondělí - pátek: 8:00 - 12:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 – 9:25

- večer 17:30 – 17:55

Všední dny: - večer 17:00 – 17:25

Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

30.3. neděle	<i>4. neděle postní</i>
5.4. sobota	od 8 hod úklid kostela před Velikonocemi
6.4. neděle	<i>5. neděle postní</i>
12.4. sobota	od 8:30 setkání ministrantů (v kostele), od 9 hod. postní rekolekce (na faře)
13.4. neděle	Květná neděle
14.4. pondělí	<i>od 17 hod. kající pobožnost</i>
17.4. čtvrtek	Zelený čtvrtek
18.4. pátek	Velký pátek
19.4. sobota	Bílá sobota
20.4. neděle	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
21.4. pondělí	Pondělí velikonoční
23.4. středa	Svátek sv. Vojtěcha
25.4. pátek	Svátek sv. Marka
27.4. neděle	<i>2. neděle velikonoční</i>
2.5. pátek	Památka sv. Atanáše
3.5. sobota	Svátek sv. Filipa a Jakuba
4.5. neděle	<i>3. neděle velikonoční</i>

POSTNÍ KŘÍŽOVÉ CESTY

Zveme vás na pravidelné křížové cesty, každou postní neděli v 17 hod u sv. Václava

ÚKLID KOSTELA PŘED VELIKONOCEMI

Vypukne v sobotu 5.4. od 8 hod. Abychom vše stihli do 11 hod., potřebujeme 30 dobrovolníků.

SETKÁNÍ MINISTRANTŮ

V sobotu 12.4. se uskuteční setkání ministrantů v kostele, věnované zejména návniku na velikonoční týden. Minule přišlo pouze 7 ministrantů a ministrantek. Buďte nás teď víc?

POSTNÍ REKOLEKCE

Zveme vás na postní rekolekci, v sobotu 12.4. od 9 hod. na faře. Rekolekci povede P. Ladislav Nosek, jezuita od sv. Ignáce a školní kaplan 3 církevních středních škol v Praze.

KAJÍCÍ POBOŽNOST

Využijte prosím v pondělí 14.4. od 17 hod. nabídku delšího času na zpytování svědomí, otevření duše a příležitosti ke svátosti smíření (4 kněží k dispozici), po bohoslužbě následuje mše sv.

FARNÍ POUŤ

Termín pouti je stanoven na 7.6. Poznamenejte si již dnes do svých diářů. Pojedeme do Hrádku u Vlašimi, Pelhřimova a na Křemešník. Podrobný program bude upřesněn v dalším čísle.

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. J. Gapský, P. S. Příbyl, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 450 ks **neprodejné**